

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Inauguració de la Setmana del Parlament Universitari

Palau del Parlament, 21 de juliol de 2014

La presidenta

Bon dia a tots els diputats i totes les diputades d'aquest ple universitari i d'aquesta setmana. Permeteu-me que saludi els professors i les professores, alguns ja coneguts d'altres plens universitaris i d'altres perquè havien estat realment diputades d'aquest Parlament, que tenen, doncs, la responsabilitat que aquesta setmana sigui un èxit.

Sé que vau començar la jornada dissabte. Dissabte al matí vau ser aquí; diumenge, a les instal·lacions de la Pompeu Fabra, i ara teniu tota aquesta setmana pel davant, que enguany coincideix amb la del darrer ple abans de les vacances d'estiu.

Com sabeu, vam començar aquesta legislatura fa un any i mig. Vam tenir eleccions el 2012, al final del 2012. La legislatura anterior va durar dos anys. Normalment en són quatre, com ja sabeu, tot i que també n'hi ha hagut alguna de tres. Però la penúltima en va durar dos, de novembre a novembre. Aleshores es van convocar eleccions, i vaig ser de nou nomenada presidenta del Parlament, de manera que fa tres anys i mig que exerceixo el càrrec.

He vist com fèieu les darreres votacions, les dels quatre secretaris, des del despatx. Ara estic acompanyada del nou president del Parlament. Felicitats. I felicitats també a les dues vicepresidentes i als quatre secretaris i secretàries. Teniu feina, aquesta setmana, eh? Segur que ho fareu bé. Des d'aquí es té una visió com de poder, oi que sí? Quan un és a baix, a l'arena, com es diu, ja no és el mateix, però des d'aquí veus perfectament qui parla, qui llegeix el diari, qui treballa amb l'ordinador, qui es prepara la intervenció que haurà de fer al cap de cinc minuts..., i des d'aquí, sense dir normalment el nom del diputat o la diputada que parla més del compte, els faig un gest perquè se n'adonin. Normalment, són els de les files de darrere, els que

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

parlen més, perquè es pensen que no els veus. Però des d'aquí se'ls veu prou bé. Per tant, vigileu. A mi el primer any em costava molt cridar l'atenció, però ara ja no em costa tant, ja tinc més confiança, ja m'hi atreveixo més.

Perquè penseu que no és fàcil, eh? Són 135 persones. Ara no sé quants homes i quantes dones sou, però en el cas dels 135 diputats de veritat, hi ha 57 dones, de manera que tenim un parlament molt paritari. En aquest moment el Parlament de Catalunya és, junt amb el del País Basc, no solament el més paritari de l'Estat espanyol, sinó de tota la Unió Europea. Perquè a la Unió Europea la mitjana és del 30 per cent de diputades; el 30 o 31 per cent. Per tant, en aquest punt, almenys, estem ben situats, i això és positiu.

Abans he preguntat al president si havia estat mai en aquesta casa, i m'ha dit que sí, que va venir un cop en un acte públic. Suposo que alguns de vosaltres, quan anàveu a l'escola, a primària, secundària o batxillerat, alguna vegada havíeu vingut, perquè cada setmana vénen quatre o cinc escoles de tot Catalunya. Per tant, hi ha molts nens i joves que han vingut al Parlament. Naturalment, sense tenir una experiència com la vostra, però sí que se'ls explica què és el Parlament i què fan els diputats. De tant en tant fem plens extraordinaris, i llavors sí que aquí a l'hemicicle hi ha 135 nens o adolescents que debaten i voten els projectes de llei que han treballat durant el curs. Durant tres o quatre mesos, els han discutit, hi han fet esmenes, hi han presentat propostes, i al final aquí els aproven o no. Normalment, els aproven. No per unanimitat, perquè hi ha abstencions i vots en contra, però els projectes s'aproven. La finalitat d'aquesta experiència és que els nens i joves sàpiguen com es treballa al Parlament.

Bé, us desitjo que iniciu aquest curs parlamentari amb èxit, amb il·lusió, i que sobretot aprofiteu l'experiència d'aquesta setmana, que crec que és molt positiva, ja que us permet fer la feina dels diputats, i us permet, als qui heu estat encarregats de simular la feina dels mitjans de comunicació, seguir els grups parlamentaris i veure què fan; us permet, en definitiva, començar a tocar d'alguna manera l'àmbit polític.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Dimarts, dimecres i dijous tindrem un ple ordinari. En realitat, tindrem dos plens, perquè l'últim punt de l'ordre del dia de dijous és la designació d'un dels senadors que corresponen a Catalunya. Una senadora ha renunciat el càrrec, i ara se n'ha de designar un altre, designació que és un punt únic a l'ordre del dia. Per tant, hi haurà dos plens. En el primer es debatran cinc projectes o proposicions de llei, i a part es farà la sessió de control al govern i se substanciaran les interpel·lacions i les mocions. Serà, doncs, un ple llarguet. Normalment, duren un dia i mig o dos. Quan ja comencen a tramitar-se les primeres iniciatives de la legislatura solen durar dos dies, que són dimecres i dijous, i la resta de la setmana, i la següent, perquè els plens es fan cada quinze dies, es reuneixen les comissions.

Crec que vosaltres també heu constituït algunes comissions, o que ho fareu després. Tic entès que a la una fareu la sessió d'investidura. Ja teniu pensat a qui heu de designar? Ara us preguntaré qui sou els qui integreu cadascun dels grups parlamentaris. Us demanaria que aixequeu el braç, si us plau, els de Convergència i Unió. Cinquanta diputats, i a més esteu assegurats de la mateixa manera. Molt bé, perfecte. Els parlamentaris d'Esquerra Republicana de Catalunya? Molt bé. Els del Partit Popular de Catalunya? Molt bé. Els socialistes? Els d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa? Molt bé. Ciutadans? I la CUP? Molt bé. L'única diferència és que els tres diputats de la CUP seuen aquí, en aquesta banda. I això ha estat per sorteig, és a dir que algun pot estar a Convergència i Unió però li hauria agradat estar a Iniciativa, per exemple, o al revés. D'acord. Per tant, heu de fer el paper del grup parlamentari en què sou i defensar la seva política i el seu projecte de país. Realment és interessant.

Heu dit que alguns de vosaltres ja havíeu estat aquí al Parlament, però molts altres no. Bé, suposo que ja coneixeu una mica la història d'aquest palau. Aquest era l'edifici militar per excel·lència de la ciutadella que Felip V va fer construir després de la desfeta del 1714 com a instrument de repressió contra els barcelonins i contra el poble català en general. Just aquí, a l'hemicicle, es guardaven les armes que s'havien d'utilitzar si els catalans ens alçàvem. Aquesta va ser la situació fins al 1850. Llavors, moltes de les muralles i dels edificis de la ciutadella van ser enderrocats. Aquest edifici, però, juntament amb els dos del davant, la capella

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

castrense i el palau del governador, actualment un institut, restà dempeus, i es convertí en museu municipal. Durant poc temps, però, perquè després l'ajuntament de Barcelona va decidir rehabilitar-lo com a palau reial, tot i que mai no va ser utilitzat com a tal. El 1900 va tornar a ser museu municipal, fins al 1932, any que la Generalitat republicana, amb el president Macià al capdavant, va acordar amb l'ajuntament que es convertís en la seu del legislatiu català. I ho va ser durant set anys, del 32 al 39. Després de la guerra van venir els més de quaranta anys de la dictadura franquista, fins que el 1980, amb les primeres eleccions democràtiques, i fins avui, el palau va esdevenir novament la seu del legislatiu català. Jo, sempre que tenim visitants, siguin catalans, espanyols, de la Unió Europea o d'on sigui, els explico una mica la història del palau, i els faig veure que, com una ironia de la història, el que va ser construït com a instrument de repressió contra el poble català ha esdevingut el lloc de la paraula, el lloc on els diputats i les diputades representen el poble de Catalunya, el qual defensen amb el seu projecte de país i amb paraules, amb la seva veu.

Amb aquest aplaudiment m'he quedat sense paraules. M'alegro molt que sigueu aquí, que us hi sentiu a gust, com a casa. Perquè el Parlament és la casa de tothom. Aquí, millor o pitjor, cada un dels parlamentaris treballem pel país, per Catalunya, treballem perquè tinguem tots un futur millor, treballem perquè puguem decidir el nostre futur, perquè pensem en tots els catalans i volem que Catalunya torni a ser un país de qualitat en tots els àmbits: el social, l'econòmic i el nacional.

Felicitats per la feina que fareu, perquè estic segura que la fareu bé. I tant de bo que faci despertar en algun de vosaltres la vocació política, perquè vosaltres sou el futur. I, per tant, desitjo que se us desperti la vocació política, i, si més no, la participativa. Sou vosaltres, els qui heu de decidir el vostre futur i el futur d'aquest país. I, per tant, heu de treballar, us heu d'esforçar, i sobretot heu de pensar en el futur de Catalunya.

Moltes gràcies.